

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

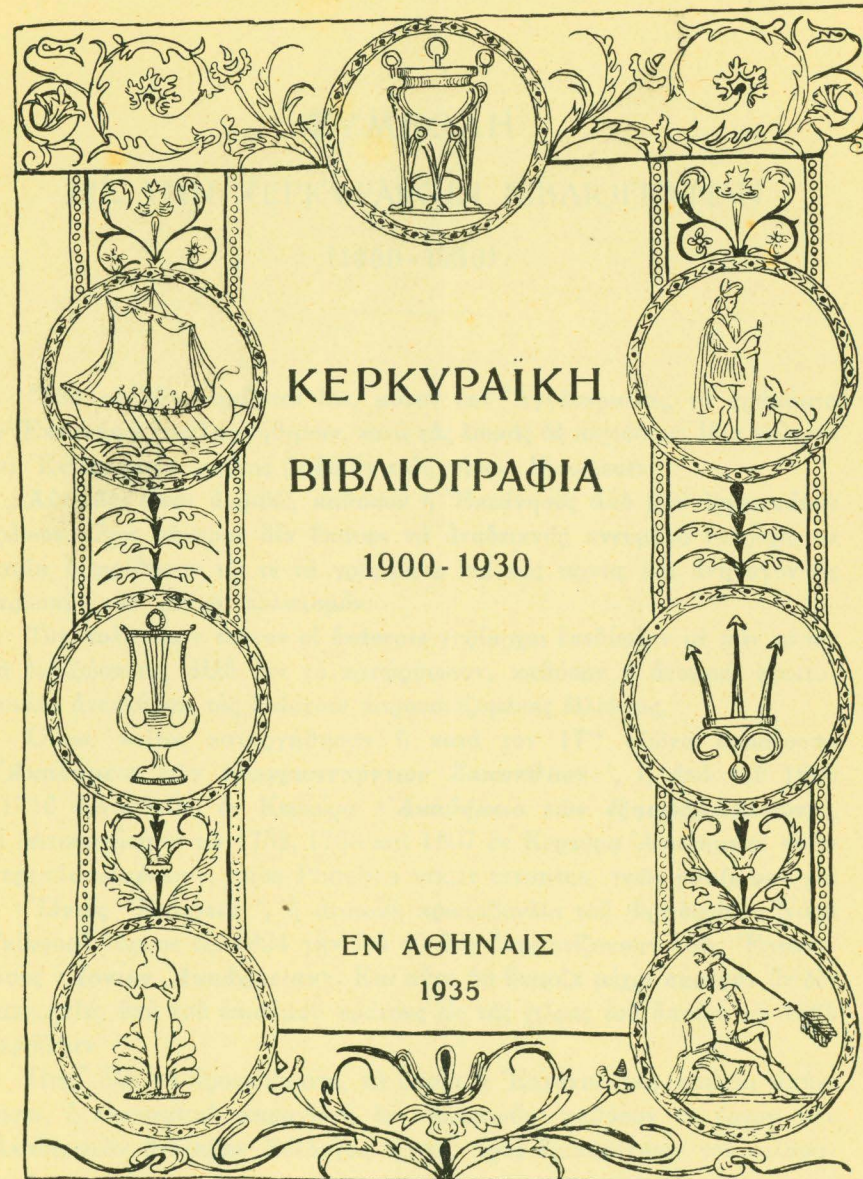
1900-1930

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1935

(Γεν. Π. Καποδίστριας) **ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1900-1930

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1935

{ Γεω. Π. Καρυερόπουλος }

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΝ

(1900 - 1930)

Ὑπὸ πολλῶν νομίζεται ὅτι, μόνον ἐπὶ Ἀγγλοκρατίας, τὰ γράμματα ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκαλλιεργήθησαν, κατὰ τὰς λοιπὰς δὲ περιόδους, ἰδίᾳ μάλιστα ἐπὶ Ἑνετοκρατίας σκότος βαθὺ ἐν ταῖς νήσοις ἐβασίλευεν.

Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀκριβές, καθόσον ἡ Ἑπτάνησος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον δὲν ἔπαυσε νὰ ἀναδεικνύη πνεύματα ὑπέροχα, τὰ ὅποια διεκρίθησαν εἰς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας καὶ ἀνήγαγον εἰς περιωπὴν τὸν Ἰόνιον πολιτισμόν.

Τὸν πολιτισμὸν τοῦτον οἱ ἐκάστοτε κυρίαρχοι ἐπεδίωξαν μὲ πᾶν μέσον νὰ ἐκριζώσωσιν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν, καθόσον ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία ἀνεπλήρου τὰς ἐκάστοτε παρουσιαζομένας ἐλλείψεις.

Οὕτω, καίτοι κατηργήθησαν ἡ κατὰ τὸν 17^{ον} αἰῶνα ἀκμάζουσα «Ἀκαδήμεια τῶν ἐπαγρυπνούντων Ζακυνθίων»¹, ἡ ἀπὸ τοῦ 1656 - 1716 ἐργασθεῖσα ἐν Κερκύρᾳ «Ἀκαδήμεια τῶν ἐξεσφαλισμένων»², αἱ λειτουργήσασα τῷ 1732, 1766 καὶ 1807 ἐν Κερκύρᾳ Ἀκαδημαῖαι «τῶν περιπλανωμένων», quos Phoebus vocat errantes, «τῶν γονίμων» καὶ ἡ «Ἰόνιος Ἑταιρεία»³, ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία τοῦ Φρειδερίκου Νόρθ Γκίλφορντ ἵδρυσεν τῷ 1824 τὴν ἐπὶ 40 ἔτη διαφωτίζουσαν τοὺς Ἑπτανησίους «Ἰόνιον Ἀκαδήμειαν». Καὶ αὕτη θὰ ἤκμαζε μέχρι σήμερον ἂν δὲν κατηργεῖτο ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου κράτους εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου τῷ 1864 περιῆλθεν.

Παρ' ὅλα τὰ προσκόμματα, τὰ ὅποια ἡ Ἑπτανησιακὴ παιδεία ἀπῆντησεν, ἡ πνευματικὴ παραγωγή δὲν ἠλαττώθη, καθόσον τὸ ἔργον τῶν Ἀκαδημειῶν ἀνέλαβον Σύλλογοι, οἵτινες πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ φιλομα-

¹ Αὕτη εἶχεν ὡς ἔμβλημα ὀφθαλμὸν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Γρηγορεῖτε».

² Ὅσον δὲ καὶ ἔρχας τὴν μετάδοσιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, βαθμηδὸν ὁμως κατέστη Φιλολογικὴ Ἑταιρεία.

³ ὡς Ἰνστιτοῦτον γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν.

θοῦς κοινοῦ ἴδρυσαν βιβλιοθήκας καὶ ἀναγνωστήρια. Τὰ μέχρι τοῦ 1900 πνευματικὰ προϊόντα τῶν Ἑπτανησίων λογίων καὶ τῶν περὶ Ἰονίων νήσων γραφάντων ὁ Αἰμύλιος Λεγριάνδιος εἰς τὸ δίτομον αὐτοῦ ἔργον τῆς Ἰονίου βιβλιογραφίας περιέλαβε.

Τὸ σύγγραμμα ὅμως τοῦτο, καίτοι μέγα, δεῖται συνεχίσεως καὶ συμπληρώσεως. Ἐπιφυλαττόμενοι, ὅπως ἀναλάβωμεν βραδύτερον τὸ βαρὺ τοῦτο ἔργον, περιοριζόμεθα πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1900 μέχρι τοῦ 1930 μικρὰν αὐτὴν συμβολὴν εἰς τὴν βιβλιογραφίαν τῆς Κερκύρας.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Π. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

A

1. ΑΓΑΘΟΥ (Εὐσταθίου). **Οἱ Ἴταλοι ἐν Κερκύρᾳ**. Ἐκδότης Σ. Α. Μεταλληνός. Τύποις Ε. καὶ Ι. Μπλαζουδάκη 1924 σ. 228.

Τὸ βιβλίον τοῦτο σκοπεῖ νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον τὰς βλέψεις τῶν Ἰταλῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον τὸ γειτονικὸν μας κράτος θεωρεῖ ὡς ἀλύτρωτον Ἰταλίαν καὶ διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου προσπαθεῖ νὰ τὸ σφετερισθῇ διακηρύττον ὅτι δι' αὐτὸ «**Ἡ Ἀνατολὴ εἶναι ὅ,τι αἱ Ἰνδίαὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν**».

Πρὸς ἀναίρεσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου καὶ ἀπόδειξιν τῆς Ἑλληνικότητος τῆς Ἀνατολῆς καὶ δὴ τῆς Κερκύρας, ὁ συγγραφεὺς παραθέτει στοιχεῖα αὐθεντικὰ καὶ ἐπίσημα τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ 734 π. Χ. μέχρι σήμερον καὶ ἀναφέρει τὰς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀπὸ τοῦ 1766 ἀποτυχούσας ἀποπείρας τῶν Ἰταλῶν πρακτόρων, οἱ ὅποιοι προσεπάθουν διὰ παντὸς τρόπον νὰ παρασκευάσωσι τὸ ἔδαφος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Ἰταλία τοὺς σκοπούς της.

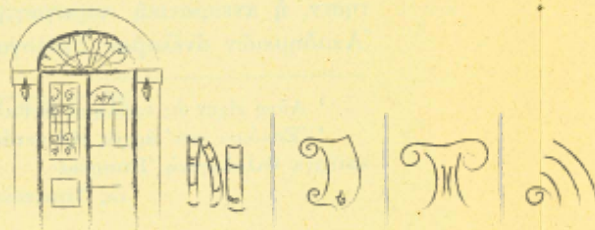
2. ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ (Α. Μ.) **Περὶ τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ Ἑνετοκρατίας** τόμ. Α' - Β'. Ἐν Ἀθήναις τυπογραφεῖον «Ἑστία» 1914.

Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ὁ συγγραφεὺς μᾶς ἀπεικονίζει τὰ τῆς Ἑνετικῆς καὶ Ἑπτανησιακῆς δημοσίας οἰκονομίας, ἀναλύων ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τόμῳ τὰ τῶν δαπανῶν καὶ προσόδων τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἐξάγων ἐξ αὐτῶν συμπεράσματα περὶ τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως τῶν Ἑνετῶν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τόμῳ μᾶς ἀναπτύσσει λεπτομερῶς τὰ τῆς προνομιούχων θέσιν κεκτημένης οἰκονομικῆς περιφερείας τῆς Κερκύρας, τὰ τῶν φόρων ἐπὶ Ἑνετοκρατίας ἐν χρήσει, τὰ τοῦ τιμαρίου τῶν Ἀθιγγάνων, τὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Κέρκυραν Παξῶν, Ἀντιπάξων, Ἡπειρωτικῶν κτήσεων, Πάργας κλπ.

3. ASPIOTIS (Marie) et RENÉ PUAUX. Corfou. **Préface de sir James Rennel Rodd**. Trente - deux eaux - fortes originales de Lyc. Kogevinas et quinze reproductions de cartes et gravures anciennes d'art Grec. Paris 4° p. 150.

Ἡ μονογραφία αὕτη εἶναι ἔργον νεαρᾶς Κερκυραίας, ἣτις συνεργασθεῖσα μετὰ τοῦ Γάλλου καθηγητοῦ της, μᾶς παρουσίασε τὴν ἀπὸ τοῦ 734 π. Χ. μέχρι σήμερον ἱστορίαν, τὰς ὀχυρώσεις, τὰ μνημεῖα, τὰς ἐκκλησίας, τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τῆς πατρίδος αὐτῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΔΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

4. ASSELINEAU (Charles). **L'Italie et Constantinople**. Paris Alphonse Lemerre éditeur 1869 p. 398.

Ἐν σελ. 131 - 136 τοῦ ἔργου τούτου ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει, τὰς, ἐκ τοῦ εἰς Κέρκυραν ταξιδίου, ἐντυπώσεις του, περιγράφων διὰ τῶν ζωηροτέρων χρωμάτων τὴν κατὰ τὴν νύκτα μαγευτικὴν ἐκ τοῦ φρουρίου θέαν, τὰς ὡραίας πολυχρώμους στολὰς τῶν Ἀγγλῶν στρατιωτῶν, τὰς ἐν Κερκύρᾳ ἐκκλησίας κλπ.

Τῶν ἐκκλησιῶν ἐθαύμασε τὸ χρυσοποίκιλτον εἰκονοστάσιον τῆς μητροπόλεως τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἄξιον πολλῆς προσοχῆς.

Ἐν τέλει χαρακτηρίζει τοὺς Κερκυραίους ὡς φιλοπόπτους.

5. ATKINSON (Sophie) **An artist in Corfou written and pictured**. London Herbert and Daniel 1911. p. 215.

Ἡ συγγραφεὺς διαιρεῖ τὸ βιβλίον της εἰς δύο μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον ἀφηγεῖται τὰ τῆς ἱστορίας τῆς νήσου, εἰς τὸ δεύτερον μᾶς παρουσιάζει τὸν κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους ἰδιωτικὸν καὶ δημόσιον βίον τῶν Κερκυραίων, ἐξ οὗ ὁ καλλιτέχνης δύναται ν' ἀρυσθῇ πλεῖστα θέματα.

B

6. BARRINGTON (Russel) **Through Greece and Dalmatia**. A diary of impressions recorded by pen and picture. Adam and Charles Black. London 1912. p. 263.

Εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο τοῦ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Δαλματίαν ταξιδίου τοῦ κ. Barrington περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἐκ Κερκύρας ἐντυπώσεις του.

7. BERARD (Victor) **Les Pheniciens et l'Odyssée**. Librairie Armand Colin. Paris 1902 - 3.

Εἰς τὸ διάσημον τοῦτο σύγγραμμα ὁ κ. Berard μᾶς παραθέτει τὰς γνώμας του περὶ τῶν περιπλανήσεων τοῦ Ὀδυσσεύς, τοῦ ὁποίου τὴν ἄφιξιν καὶ διαμονὴν εἰς Κέρκυραν περιγράφει ἀπὸ σελ. 481 - 486 τοῦ Α'. τόμου.

8. BORPE. **L'Albanie et Napoleou (1797 - 1814)**. Paris Librairie Hachette 1914 p. 276.

Ἀπὸ σελ. 87 καὶ ἐφεξῆς τοῦ βιβλίου ἀναλύονται τὰ τῆς συνθήκης τοῦ Τιλσίτ, δι' ἧς αἱ Ἰόνιοι νῆσοι παρεχωρήθησαν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀνα-

πτύσσονται τὰ τῶν σχέσεων καὶ μυστικῶν συνεννοήσεων τῆς Ἀγγλίας μετὰ τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ, αἵτινες ἠνάγκασαν τοὺς Γάλλους νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς Ἰονίους νήσους.

9. BROKINH (Λαυρεντίου) **Κερκυραϊκὰ ἔγγραφα καὶ ἀνέκδοτα** [Νέος Ἑλληνομνήμων Σ. Λάμπρου τόμ. Ζ' 464 - 8].

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Λάμπρου εἰς μνημόσυνον τοῦ Βροκίνη περιέχουν δὲ πολυτίμους πληροφορίες περὶ τοῦ κατὰ τὸν 16 καὶ 17 αἰῶνα τύπου τῶν δικαιοπραξιῶν ἐν Κερκύρᾳ καὶ τῶν τότε νοταρίων.

10. BROWN (Ashley) **Greece, old and new**. With 20 illustrations and a map. Methuen and compagny ltd. London 1927 p. 247.

Εἰς δύο μέρη τοῦ βιβλίου τούτου ἐν σελ. 61 - 64 καὶ 202 - 4 γίνεται πολὺς λόγος διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 734 π. Χ. μέχρι σήμερον ἱστορίαν τῆς Κερκύρας, διὰ τὸν πληθυσμὸν της καὶ τὰς γραφικὰς της τοποθεσίας.

11. BUCHON (Alexandre) **Voyage dans l'Eubée, les îles Ionienes et les Cyclades en 1841**. Paris Emil Paul éditeur 1911 p. LXIV. 293.

Ἐν σελ. 120 - 150 τοῦ ἄνω συγγράμματος ὁ συγγραφεὺς μᾶς παρέχει τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς ἐν Κερκύρᾳ παραμονῆς του ὑπὸ τύπον ἡμερολογίου. Αἱ ἐντυπώσεις του ὁμῶς αὐταὶ εἶναι μονόπλευραι καθόσον πᾶν μὴ Γαλλικὸν οὐδόλως ἀναφέρεται. Οὕτω π. χ. ὁμιλεῖ περὶ τῆς ὑμνοτομίας τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν κατ' αὐτὸν ἐχάραξεν ὁ πρῶτος Γάλλος κυβερνήτης Donzelot, περὶ τοῦ τάφου τῆς θυγατρὸς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἀχαΐας Ἀσάνη Ζαχαρία Κερκυρίου καὶ τῆς συζύγου τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου, Αἰκατερίνης, ἣτις ἀποθανοῦσα τὴν 16^{ην} Αὐγούστου 1401 ἐν Κερκύρᾳ ἐτάφη εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ αὐτῇ μοναστήριον τῶν Ἁγίων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάρχου.

Ὡσαύτως ἀναφέρει, πῶς ὑπὸ τῶν Φράγκων δουκῶν τῆς Μεθώνης ὁ οἶκος τοῦ Vittorio Victori ἔλαβε τὸ ὄνομα Capo d'Istria καὶ πῶς συνηντήθη μετὰ τοῦ Ἀσωπίου καὶ Μουστοξύδου τῇ βοήθειᾳ τῶν ὁποίων ἐμελέτησε τὴν ἱστορίαν τῆς Κερκύρας τοῦ 13, 14 καὶ 15 αἰῶνος καὶ εἶδε τὴν Bulla d'oro della Comunità τὴν περιέχουσαν τὰς ἀπὸ 1386 μέχρι

ΙΑΚΩΒΑΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

C

12. CHAMPAULT (Philippe) **Phéniciens et Grecs en Italie d'après l'Odyssée**. Étude géographique, historique et sociale. Nouvelle édition. Paris éditeur Ernest Leroux 1920 p. 602.

Ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτῇ ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ Σχερία εἶναι μὲν νῆσος, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν Κέρκυραν, ὅτι οἱ Φαίακες εἶναι λαὸς μυθώδης καὶ ἄγνωστος διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ ὅτι, ἐὰν ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Bérard εἶναι ἀληθὴς περὶ τῶν Φαιάκων, ὡς προσπατόρων τῶν σημερινῶν Κερκυραίων, οὗτοι πιθανὸν νὰ εἶναι οἱ εἰς Κέρκυραν ἐγκατασταθέντες Φοίνικες.

D

13. DÖRPFELD-RÜTTER. **Homers Odyssée**. München Buchenau und Reichert Verlag. 1925.

E

14. ENGEL (Eduard) **Griechische Frühlingstage**. Eine Reiseerzählung. 4 Auflage mit 16 Bildern. Haupt und Hammon Radebeul bei Dresden (1927).

Εἰς 29 σελίδας περιέλαβε τὴν ἀφήγησιν τῆς ἐκ Κερκύρας διελεύσεώς του, τὰς γραφικὰς τοποθεσίας τῆς ὁποίας διὰ ζωρῶν χρωμάτων μᾶς περιέγραψε.

F

15. FERRIMAN (Z. Duckett) **Home life in Hellas**. Greece and the Greeks. Mills and Boon Limited London 1910.

Ἐξιστορῶν ὁ κ. Ferriman τὸν ἀπὸ τοῦ 1386 μέχρι τοῦ 1796 δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον τῶν Κερκυραίων παρατηρεῖ ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἄλλοτε Ἑλληνικωτάτης νήσου, λόγῳ τῆς συχνῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Εὐρώπης εἶναι σήμερον κατὰ τὸ ἥμισυ Φραγκικός.

16. FRIES (Carl) **Studien zur Odyssee**. I. Das Zagmukfest auf Scheria. Lpz. J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung 1910.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀλλόκοτον ἐορτὴν τῶν Φαιάκων, καθ' ἣν ἐγένοντο οἱ ἀπόλογοι τοῦ Ὀδυσσεύς. Σκοπεῖ δὲ νὰ παραστήσῃ τὰς περιπλανήσεις τοῦ ἥρωος τούτου, ὡς ἀναφερομένας εἰς ἓν συμβολικὸν σύνολον.

G

17. GELBER (Adolf) **Auf griechischer Erde im Sommer 1912 vor dem Kriege**. Illustrationen von Hans Temple. Wien 1913 Verlag von Moritz Peres s. 252.

Εἰς τὰς πρώτας 12 σελίδας τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ὁ κ. Gelber ἐκθέτει τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς Κερκύρας τὴν ὁποίαν καὶ ὀνομάζει νῆσον τῆς αὐτοκρατείας Ἑλισσάβητ, ἣτις ἐπὶ πολλὰ ἔτη παρέμεινεν ἐν Κερκύρᾳ.

18. ΓΕΡΑΚΑΡΗ (Νικολάου) **Κερκυραϊκὲς σελίδες 1204-1336**. Ἐν Κερκύρᾳ Γ. Ἀσπιώτῃ 1906 σελ. 100.

Ὁ συγγραφεὺς μᾶς δίδει διὰ τῶν 100 αὐτῶν σελίδων τοῦ ἔργου του πλήρη εἰκόνα τῆς Κερκύρας ἐπὶ Φραγκοκρατίας καὶ Ἑνετοκρατίας. Δὲν περιορίσθη δὲ μόνον εἰς ἀπλὴν ἐξιστόρησιν τῶν ἀπὸ τοῦ 1204-1386, ἀλλὰ προσέθεσε καὶ εἰδικὰ κεφάλαια διαλαμβάνοντα περὶ τῆς θρησκείας, τῶν θεσμῶν, τῆς γλώσσης, τῆς παιδείας καὶ λογοτεχνίας τῆς Κερκύρας.

19. GREECE painted by John Fulleylove described by the J. A. Macclymont published by A. and C. Black. London 1906.

Τὸ ἀπὸ σελ. 7 ἀρχόμενον κεφάλαιον τοῦ ἔργου αὐτοῦ διαλαμβάνει τὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου περὶ Κερκύρας.

20. GUTTMAN (Bernhard) **Tage in Hellas**. Blätter von einer Reise 1924 Frankfurtersocietäts Druckerrei. Frankfurt am Main p. 214.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι ἀνθελληνικόν, καθόσον ὁ συγγραφεὺς ἐπεδίωξε μὲ πάντα τρόπον νὰ παραστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὡς χώραν ἀκάθαρτον καὶ ἀπολίτιστον. Οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες, γράφει, εἶναι ἀνάγωγοι καὶ μὲ τὰς φωνὰς των διαρκῶς ἀνησυχοῦν τοὺς πέριξ. Ποῦ καὶ ποῦ εὐρίσκει τις ἵχνη ἐν αὐτῇ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ ταῦτα ἢ ἔργα ξένων εἶναι, ἢ ἀποτέλεσμα ξενικῆς ἐπεμβάσεως καὶ ἐπιδράσεως. Διὰ τὴν Κέρκυραν ὁ συγγραφεὺς ἀφιερῶι 10 σελίδες, ἐν ταῖς ὁποίαις τονίζει ὅτι ἂν αὕτη ἔχῃ πολιτισμόν, οὗτος ὀφείλεται εἰς τὴν αὐτοκρατείραν Ἑλισσάβητ, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς ἰσχυρίζεται, ἀνῆκε πρότερον ἢ νῆσος. Εἶτα ἀναφέρει τὰ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἰταλικῆς κατοχῆς. Ρίπτων δὲ ταχὺ βλέμμα εἰς τὸ παρελθόν, παρατηρεῖ μετὰ λύπης του ὅτι ὁ Ὀμηρος ἀναφέρει μὲν ὅτι ἡ Κέρκυρα εἶναι Ἑλληνική, ἢ πραγματικότης, ὅμως εἶναι ὅτι ἡ πόλις τῆς Κερκύρας ἐκτίσθη ἐπὶ Ἑνετικῶν χρόνων. Λέγουν ὅτι ὁ πληθυσμὸς εἶναι Ἑλληνικός, τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, καθόσον τὸ αἷμά του ἔχει ἵχνη Ἑνετικά, ἢ δὲ θρησκεία καὶ ὁ πολιτισμὸς τῶν κατοικούντων εἶναι ὅμοιος πρὸς τὸν τῶν Φραγκολεβαντινῶν.

Η

21. HOMERE **Odyssée par Jean Styka.** Tome II Livre des Phéaciens. Paris soc. génér. d'imprimerie et d'éditions 1923.

Κοσμεῖται δι' ὁλοσελίδων εἰκόνων.

Ι

22. IPPAVIZ (Luigi) **Corcira antica e moderna.** Venezia tipografia greca «Le Fenice» 1901 p. 378.

Τὸ βιβλίον τοῦτο διαιρεῖται εἰς τρία μέρη ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον διαλαμβάνει τὴν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον πολιτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς νήσου καὶ τὰ ἀρχαῖα καὶ χριστιανικὰ μνημεῖα αὐτῆς, τὸ δεῦτερον τὰ νεώτερα μνημεῖα καὶ εἰς τὸ τρίτον ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἐθνογραφικοῦ καὶ φυσικοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑπτανήσων καὶ μᾶς παρέχει κατάλογον τῶν σπουδαιότερων συγγραφέων, οἱ ὅποιοι μέχρι τοῦ 1900 ἔγραψαν περὶ Κερκύρας.

Κ

23. ΚΑΛΛΩΝΑ (Ἰωάννου) **Κερκυραϊκὸν ἡμερολόγιον 1905-1906.**

Ἐν αὐτῷ ἐδημοσιεύθησαν πραγματεῖαι Κερκυραίων καὶ ἄλλων λογίων περὶ Κερκύρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βιωσάντων ὥς τοῦ Ἰωάννου Πετριτσόπουλου, τοῦ Σπ. Κόνδου, τοῦ Παύλου Προσαλέντη καὶ τῶν μαθητῶν του κλπ.

24. ΚΑΡΒΟΥΝΗ (Ν.). **Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κόμητος τῆς Καμπανίας.** [ἄρθρον δημοσιευθὲν ἐν τῇ «Πολιτείᾳ» τῆς 10^{ης} Σεπτεμβρίου 1923].

Ἐν αὐτῷ ἀναλύεται ἐπεισόδιον τοῦ χρονικοῦ τοῦ Μωρέως κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Δόγης τῆς Ἑνετίας φιλοδοξῶν νὰ σφετερισθῇ τὴν αὐθεντίαν τοῦ Μωρέως μετῆλθε πᾶν μέσον, ἵνα παρεμποδίσῃ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἐπ' ἀνοδὸν τοῦ Ροβέρτου τῆς Καμπανίας, ὅστις εὗρίσκετο ἐν τῇ Ἑνετίᾳ. Ἐπειδὴ δὲ ἀπέπλεε διὰ Κρήτην κάτεργον, ὁ Δόγης διέταξε τὸν κόμητα τοῦ κατέργου, ἵνα, ἐὰν ἐπιβῇ αὐτοῦ ὁ Ροβέρτος τὸν ἀφίση εἰς **Κορφούς**. Ὁ κόμης μεταχειρισθεὶς δόλον ἐγκαταλείπει τὸν Ροβέρτον εἰς Κέρκυραν, ὅπου παρέμεινε ἐπ' ἀρκετὸν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Τὸ ἄρθρον μᾶς δίδει ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ ἐπεισοδίου ἐκ τοῦ ὁποίου μαγνῶμεν καὶ ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 13^{ου} αἰῶνος «τὸ κάστρον τῶν Κορφῶν διαφείτο παρὰ Φράγκου καπετάνιου» καὶ ὅτι ἐν τῇ πόλει εὗρίσκετο ξενοδοχεῖον ἱκανὸν νὰ φιλοξενῇ ἡγεμόνας καὶ ἄρχοντας.

25. **Κερκυραϊκὴ Ἀνθολογία.** Δίμηνο εἰκονογραφημένο φιλολογικὸ ὄργανο τῆς συντροφίᾳς τῶν ἐννιά. Βγαίνει στὴν Κέρκυρα. Συντάχτες του εἶναι οἱ ἀκόλουθοι. Εἰρήνη Α. Δενδρινοῦ, Διευθύντρια, Κωνστ. Θεοτόκης, Γραμματεὺς καὶ Ταμίας, Μᾶρκος Σ. Ζαβιτζιάνος, Λυκοῦργος Ν. Κογεβίνας καὶ Πέτρος Σ. Σταματόπουλος 1915 καὶ 1916.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ (Κ. Χ. Μ.) **Ὁδηγὸς τῆς νήσου Κερκύρας.** Μετὰ προσθήκης ἱστορικῶν καὶ ἄλλων ποικίλων εἰδήσεων. Ἐν Ἀθήναις 1902.

Λ

27. ΛΑΜΠΡΟΥ (Σπ.) **Κερκυραϊκὰ ἀνέκδοτα.** [Νέος Ἑλληνομνήμων τόμ. ΙΣΤ' σ. 231-235].

Τῶν ἀνεκδότων τούτων τὰ σπουδαιότερα εἶναι ἡ ἀντιβολὴ τοῦ Ἀρσενίου Κερκύρας, τὸ ἐγκώμιον εἰς Ἅγιον Θερινὸν τὸν Μάρτυρα καὶ ἡ ἀντιβολὴ ἱαμβικῶν στίχων Νικολάου Κερκύρας.

28. ΛΑΜΠΡΟΥ (Σπ.) **Σημειώματα ἀφορῶντα τὴν ἐν Κερκύρᾳ συναγωγὴν.** [Νέος Ἑλληνομνήμων τόμ. ΙΗ' 248].

29. ΛΑΜΠΡΟΥ (Σπ.) **Ἱστορικὴ σχολὴ τῆς Ἑπτανήσου.** [Νέος Ἑλληνομνήμων τόμ. ΙΒ' σελ. 320].

Ἐν αὐτοῖς ὁ συγγραφεὺς μᾶς ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἀρχείων τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀνδρέα Μαρμορά, τοῦ Ἀνδρέου Μουστοξύδου, τοῦ Ἰωάννου Ρωμανοῦ, τοῦ Φρειδερίκου Ἀλβάνα, τοῦ Μάρκου Θεοτόκη, τοῦ Ἀνδρέα Ἰδρωμένου, τοῦ Σπ. Παπαγεωργίου, τοῦ Νικ. Γερακάρη, τοῦ Λαζ. Βελέλη, τοῦ Λαυρεντίου Βροκίνη, τοῦ Σπ. Σακελλαροπούλου καὶ τῶν λοιπῶν ἀποτελούντων τὴν ἱστορικὴν τῆς Ἑπτανήσου σχολήν.

30. ΛΙΒΑΔΑ (Ν.) **Μία σελὶς τῆς ἱστορίας τῆς Κερκύρας.** Ἡ Κέρκυρα κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς Κερκυραϊκῆς προόδου. Ἀθῆναι 1907 σελ. 44.

Ἐκ τοῦ τίτλου καταφαίνεται ὅτι ἡ παροῦσα διατριβὴ εἶναι διασκευὴ τῶν ὁσὰ περὶ Κερκύρας ἔγραψεν ὁ Θουκυδίδης.

M

31. MARDEN (Philip Sanford) **Greece and the Aegean Island** London Archibald Costable. Boston and New York 1907 p. 386.

Ὁ Marden περιέλαβεν εἰς τὴν ἀφήγησιν αὐτὴν τοῦ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ταξιδίου του πᾶν ὅ,τι συνδέει τὴν Κέρκυραν πρὸς τὴν ἀρχαιότητα. Οὕτω μᾶς ἀναφέρει ὅτι εἶχε τρία ὀνόματα [Σχερία - Κόρκυρα - Νῆσος τῆς Ναυσικᾶ], ὅτι οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς [Ὅμηρος, Θουκυδίδης κλπ.] καὶ οἱ νεώτεροι ὥς ὁ Baedeker ἀναφέρουν περὶ αὐτῆς. Ἐν τέλει περιγράφει τὰ εὐρεθέντα ἀρχαιολογικὰ λείψανα.

32. ΜΑΡΜΟΡΑ (Ἀνδρέα) **Ἱστορία τῆς νήσου Κερκύρας**. Μετάφραση εἰσα ὑπὸ I. Μαρμορᾶ. Κέρκυρα 1902.

33. MARTIN (Percy) **Greece of the 20 Century**. With a preface by professor André Andréadès. Fisher Unwin 1913 p. 392.

Ἐν σελ. 365 ὁ κ. Martin περιγράφει τὴν νῆσον, τὰς ἐξοχάς της, τὰ ἐν αὐτῇ ἀνάκτορα [Mon Repos, Ἀχίλλειον] μετὰ τῆς ἱστορίας ἐνὸς ἐκάστου καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ βιομηχανίαν τοῦ Ἀσπιώτου καὶ τοῦ Μαργαρίτου.

34. MILLER (William) **The Latins in the Levant**. A history of Frankish Greece. London John Murray 1908 p. XX, 676.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, τοῦ ὁποῦ μετὰφρασιν ἐφιλοτέχνησεν ὁ μακαρίτης καθηγητὴς μου κ. Σπ. Λάμπρος, περιέχει πᾶν σχετικὸν πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ 1204 μέχρι τοῦ 1566 ἱστορίαν τῆς Κερκύρας.

35. ΜΙΑΔΟΥ (Στάθη Ν.) **Τὰ ἐνεχυρόγραφα ἐλαιοκάρπου παραγωγῆς 1923 καὶ ἡ ἐπ' αὐτὴν πολιτεία τοῦ ἐπόπτου τῶν συνεταιρισμῶν τῆς ὀγδόης περιφερείας Ν. Χάμψα**. Ἐν Κερκύρᾳ 1924.

36. MUNZ (Sigmund) **Balkanherrscher und Stadtmänner**. Wien and Lpz. Deutsch-Osterreichischer Verlag Wien 1912 p. 350.

Εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτὸ περιλαμβάνονται αἱ ἐντυπώσεις τοῦ περιηγηθέντος τὴν Ἑλλάδα κ. Max Waechters. Οὗτος διελθὼν καὶ ἐκ Κερκύρας συνηγήθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Θεοτόκη, ὅστις καὶ τὸν παρουσίασεν

N

εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τῆς Ἑλλάδος. Γράψας δὲ τὴν περιήγησίν του περιέλαβεν ἐν αὐτῇ τὰ τῶν συνομιλιῶν του μετὰ τῶν μελῶν τοῦ βασιλικοῦ Οἴκου, τὸν ὁποῖον καὶ συνέκρινε πρὸς τὴν πατριαρχικὴν τῶν Φαιάκων οἰκογένειαν.

37. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ (Σεβαστιάνου)

- 1) Ἡ ἀντιλογία. Ἐν Κερκύρᾳ 1901.
- 2) Τὰ δεινοπαθήματα. » 1901.
- 3) Λόγος εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας. Ἐν Κερκύρᾳ 1903.
- 4) Τὸ ἀθάνατον πνεῦμα ἡ σκέψις ἐπὶ τοῦ 16 ἐδαφίου τοῦ PB. ψαλμοῦ μετὰ τῆς ἐπικενοταφίου προσφωνήσεως τῇ πεφλημένη αὐτοῦ μητρί. Ἐν Κερκύρᾳ 1903 σ. 48.
- 5) Παναγιωταφικαὶ ἐντυπώσεις. Ἐν Ἀθήναις 1905.
- 6) Ἀνάλεκτα. Ἐν Κερκύρᾳ 1906.
- 7) Λόγος εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ Μ. Παρασκευήν. Ἐν Κερκύρᾳ 1907.
- 8) Βραχεῖαι ὁμιλίες κατὰ τὰς Κυριακάς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς μετὰ λόγου τῆς Μ. Παρασκευῆς. Ἐν Κερκύρᾳ 1908.
- 9) Κατήχησις ἱερά, ἥτοι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας ἐξηγήσεις συντεθεῖσα μὲν ὑπὸ Νικολάου Βουλγάρεως, ἐκδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ. Ἐν Κερκύρᾳ 1908.
- 10) Παραδοξολογία. Ἐν Κερκύρᾳ 1909.
- 11) Ἀδολέσχια. » » 1909.
- 12) Ἀκολουθίαι τῶν Ἀγίων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου καὶ τῆς Παρθενομάρτυρος Κερκύρας, Θεοδώρας καὶ Αὐγούστης καὶ ἱερομ. Βλασίου. Ἐν Κερκύρᾳ 1909.
- 13) Λόγος εἰς τὴν Μ. Παρασκευήν τοῦ 1909. Ἐν Κερκύρᾳ 1909.

Π

38. ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ (Φιλίππου Μ.) **Οἱ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐνοριακοὶ ναοὶ μετὰ τοῦ περὶ ἐνοριακῶν ναῶν νόμου ΓΦΣ' μετὰ παραρτήματος περιέχοντος τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανονισμόν τοῦ 1811**.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

P

39. RANGABÉ (Eugene Rizo) **Livre d'or de la noblesse Ionienné.** Corfou. Maison Eleutheroudakis. Athènes 1925.

Ἐν αὐτῷ ὁ Ραγκαβῆς περιέλαβε τοὺς εὐγενεῖς τῆς Κερκύρας οἴκους τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὴν χρυσὴν βίβλον.

40. ΡΩΜΑΙΟΥ (Κ.) **Κόρκυρα - Γόργυρα - Γοργώ.** [Χατζιδάκι (Γ. Χ.) ἀφιέρωμα. Διατριβαὶ φίλων καὶ μαθητῶν ἐπὶ τῇ 35^ῃ ἐπετείῳ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγεσίας αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις Π. Σακελλαρίου 1821. σ. 215 εἰς 4^{ον}].

Ὁ κ. Ρωμαῖος διὰ τῆς διατριβῆς του αὐτῆς ὑποστηρίζει ὅτι δι' ἐνδείξεων θρησκευτικῶν καὶ μυθολογικῶν ἀποδεικνύεται ὡς ὁρθὴ ἡ ἀπὸ τῆς Γοργοῦς ἐτυμολογία τῆς Κερκύρας.

41. ΡΩΜΑΝΟΥ (Ἰωάννου Α.) **Κερκυραϊκά.** Ἅγιοι Ἰάσων καὶ Σωσίπατρις καὶ οἱ ἐν Κερκύρᾳ ἀρχαιότατοι Χριστιανικοὶ ναοί. Ἐν Κερκύρᾳ τύπ. Α. Λάντζα 1903.

Σ

42. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ (Σ. Κ.) **Κερκυραϊκὰ σημειώματα** [Ν. Ἑλληνομνημῶν τόμ. ΙΑ' σελ. 174 - 181].

Εἰς τὴν διατριβὴν του αὐτὴν ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς ἀναφέρει τὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἀνδηγαυῶν καταλύσεως τῆς μητροπόλεως Κερκύρας, τὰ τῆς ἀναθέσεως εἰς πρωτόπαπαν, ὅπως προΐσταται τῆς ὁρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, τὰ τῶν σχέσεων τῆς Κερκύρας μετὰ τῆς μονῆς Δαφνίου καὶ τὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἰονίου Ἐφημερίδος.

43. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ (Σ. Κ.) **Οἱ Σέμπροι τῆς Κερκύρας** [Πήλκα (Ι. Ν.) Ἑπτανησιακὸν ἡμερολόγιον 1913. Ἐν Ἀθήναις τύποις Ταρουνσοπούλου 1912].

44. ΣΤΑΥΡΟΥ (Ἡλία) **Ἠθογραφικὰ διηγήματα τῶν Κερκυραίων ἀγροτῶν.**

45. ΣΤΑΥΡΟΥ (Ἡλία) **Ἰόνιος Αὔρα.** Ἀθήναι τύπ. Α. Κυριακοπούλου 1924.

[Τὰ ἄνω βιβλία τοῦ κ. Σταύρου κοσμοῦνται δι' εἰκόνων τοπείων καὶ προσώπων].

T

46. ΘΕΟΤΟΚΗ (Σπ. Μ.) **Ἀναμνηστικὸν τεῦχος τῆς Ἰονίου ἐκθέσεως.** Ἐν Κερκύρᾳ τύπ. ἀδελφῶν Γ. Ἀσπιώτη 1914.

Τοῦτο ἀπαρτίζεται ἐκ δύο τευχῶν, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τὴν περίοδον τῆς Ἑνετοκρατίας, τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὴν τῆς Φραγκοκρατίας.

47. ΤΣΙΤΣΕΛΗ (Ἡλία) **Κατάλογος τῶν πρωτοπαπάδων Κερκύρας.** [Μοῦσαι Ζακύνθου ΙΖ' (1900) φ. 398 καὶ Φάρος (Ἐκκλησιαστικὸς) Ἀλεξανδρείας τόμος ΣΤ' (1910) σελ. 70-71].

48. ΤΥΜΙΑΤΙ (Domenica) **Una primavera in Grecia.** Milano fratelli Treves editori 1907, p. 333.

49. ΤΖΙΦΡΑ (Κωνστ.) **Ἡ ἀγάπη κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ φῶς τοῦ προορισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.** Ἐν Κερκύρᾳ 1907 σελ. 67.

Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ πηγὴ παντὸς ἀγαθοῦ, τὸ κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸ φῶς τοῦ προορισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ κρητὶς πάσης κοινωνικῆς εὐημερίας καὶ ἡ κατὰ τοὺς πατέρας τῆς ἐκκλησίας ὁδηγήτρια ἡμῶν. Δι' αὐτῆς καταβάλλεται ἡ φιλαντία καὶ ἀπελευθεροῦται ἡ ἀνθρωπότης. Τὸ φονεύειν εἶναι ἴδιον τῶν ἀξέστων καὶ μόνον ἄνθρωποι κατώτεροι τῆς ἀνθρωπίνης αὐτῶν ὑποστάσεως κατέρχονται εἰς τὸ πεδῖον τῆς τιμῆς καὶ μονομαχοῦσι.

W

50. WILHELM II. **Erinnerungen an Korfu.** Berlin und Leipzig 1924 Walter de Gruyter und co. Seiten 144.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι γραμμένον ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Γουλιέλμον, ὅστις μᾶς ἀφηγεῖται τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀχιλλείου καὶ τῆς περιοχῆς του καὶ μᾶς περιγράφει τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας ἀνασκαφάς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΟΙΣΤΑΒΕΙΟΝ
ΥΠΟΥΡΧΕΙΑ ΟΕΤΥΟΝΑΡΧΙΚΟΝ
ΥΟΙΧΙ9ΤΑΠ . Π ΗΤΟΛΑΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.52.413.0017

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ